

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Address:

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Виходить кожної середи

Published every Wednesday

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, NOVEMBER 25, 1931. No. 47 (347). VOL. VII.

PIK VII. Ч. 47 (347). СЕРЕДА, 25 ЛИСТОПАДА 1931.

ЛІГА НАЦІЙ ПОКРИВАЄ ЯПОНІЮ

Останній тиждень показав, що події в Манджурії мають повне удобрення членів Ліги Націй. На китайське домагання, щоб Ліга патиснула на Японію і вицофнула свої війська з північної Манджурії в полудневі сторони, де є японські залізничні лінії, Ліга досі не дала ясної відповіді. Члени Ліги зіхалися зараз не в Женеві, Швейцарія, а в Парижі. Участь в нарадах Ліги бере вже й представник Америки генерал Дос. Цей самий, що належить на Німеччину славний п'яти Доса, після якого Німеччина мала спалувати воєнне відшкодування.

Замість загрозити Японії, Ліга, щоб задурити Китай і працюючі маси в кожній капіталістичній країні, зачала готувати резолюцію про... виславання спеціальної комісії до Манджурії і прослідження справи на місці. Бувши канадський амбасадор до Лондону і до Сполучених Держав, Месей, повернувшись з Китаю й Японії заявив 21 листопада у Венкувер, що самі члени Ліги Націй,

з оглядно Ради Ліги повинні поїхати особисто до Манджурії та переконатися на місці, що положення має в собі дуже велику небезпеку, що може скінчитися спалахненням війни в цілому світі.

Останні доповіді. Телеграми з 24. 11. з Токіо довели, що японська армія просувається з Східно-Китайської залізничної в напрямі Цічуня, щоб знищити останки китайських військ, а рівночасно, щоб зайняти цілу залізницю. Президент китайської республіки Чан Кай-Шек рішився воювати разом з усуненням японцями манджурським губернатором Чан Су-Ляном проти японських наїздників. Шекові війська є в дорозі до Манджурії. Манджурський генерал Ма Чан-Шан, якого Японці прогнали з Цічуня, організує свою владу в Гайлуи. Японія висилає далі війська в Китай і тепер ніхто вже не сумнівається, що війна зачала.

Наскок поліції на робітничі організаційні осередки в Вінніпегу, щоб пошкодити комуністичній партії в виборах

В четвер, 19 листопада, в годині 3.15 пополудні на Укр. Роб. Дім і Воркєрс Центр у Вінніпегу поліція викопала наїзд, як також на помешкання дистриктивного організатора т. Ч. Меріота.

Наїзд виконано, що називається, організовано й одночасно а ля Торонто. В наїзді взяла участь міська, провінційна й домінійна поліція та відділ детективів. В одну хвилину Укр. Роб. Дім був обложений зі всіх боків. Варта стояла у всіх дверях — фронтних, задніх та бокових. Нікого не випускали ні з середини, ні до середини. На фронті перед будинком було кілька поліцейських автомобілів та з пару десятків поліцаїв, які стягли увагу великої громади людей.

СТАРАННИЙ ТРУС В ОФІСІ УПРАВЛІТЕЛЯ.

В середині тимчасом йшла робота. Детективи відділами ходили від офісу до офісу, шукали за "документами". Найбільшу увагу присвятили офісові управителя Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства, в якому урядове тов.

І. Навізівський. Трус в офісові т. Навізівського тривав з години. Детективи, перешукали бюрка, листи, шуфляди, шафи, позабирали газети, деякі книжки та журнали.

ТОВ. МЕРІОТА АРЕШТОВАНО В УКР. РОБ. ДОМІ.

Перешукала також поліція архівну кімнату та офіс т. Шаткульського й цілу друкарню. В друкарні забрала виборчі бюлетени в англійській й українській мовах. Посписувала імена, назвиска й адреси відповідальних робітників в офісах та в друкарні. Найбільше допитувала т. Навізівського.

В приміщенні школи, де в той час відбувалася робітничка школа англійської мови, поліція перешукала всіх учасників школи, позабирала їхні імена й назвиска.

В будинку була поліція з півтори години. Обійшла всі кімнати, закамарки, заглянула, що називається, в мишачу дірку. Дешо забрала також з офісу "Бойової Молоді".

Поліція арештувала в Укр. Роб. Домі т. Ч. Меріота, за яким шукала також в його помешканнях. Меріота арештовано на варант А. А. Гінса, лейбо-

ритського посла з північного Вінніпегу до домініяльного парламенту. Меріота негайно вибрано на волю за кавцією \$1,000 і він того вечера промовляв ще на протестаційному мітингу на Маркет Сквер.

Місцева англійська преса у вечірнім виданні повідомляє, що коли відбувався наїзд на Укр. Роб. Дім і на Воркєрс Центр, то майор Веб був тоді в головній квартирі поліції при Руперт вулиці (керував наїздом та очікував наслідків).

Як відомо, після торонтоного засуду майор Веб обіцяв, що він негайно пічне чистку комуністів і у Вінніпегу.

ВЕЛИКИЙ ЗДВИГ ЛЮДЕЙ ПЕРЕД УКР. РОБ. ДОМОМ.

Великі відділи поліції перед Укр. Роб. Домом і довкола будинку притягли собою увагу людей, яких зібралось перед Укр. Роб. Домом велика громада, терпеливо очікуючи наслідків на морозі й на першому цього року снігу. З пів тузина репортерів буржуазної преси, деякі з фотографічними апаратами також очікували "на сензацію".

Крім т. Меріота — нікого не арештовано.

ТЯЖКІ ПРИСУДИ ДЛЯ УЧАСНИКІВ МАЙНЕРСЬКОЇ ДЕМОНСТРАЦІЇ В ДРОМГЕЛЕР

ДРОМГЕЛЕР, Ата., 18 листопада. — Тутешній суд видав сьогодні в 2-гій годині пополудні тяжкі присуди над вісьмома товаришами. В. Бойчук, В. Кабанюк, А. Леданий, Егнус МекНіл, С. МекДоналд, Луїс Ганєр, Джон О'Соливен і Пет Ленегем дістали по одному роковій в'язниці за участь в "незаконному" зібранні, що відбулося на 22 серпня ц. р. Крім того суддя В. Айвс засудив т. А. Леданого і В. Кабанюка на два

роки тюрми кожного, першого за те, що буцім то він мав при собі підчас демонстрації каміння, а другого за побиття провінціального поліцає. Обвинувачених боронив адвокат Гінсберг з Келгарі. Дійсних винавдатців, тобто поліцію і п'ятих легіонерів, які в день демонстрації були причиною всього клопоту, суд не вкарав. Дуже можливо, що проти цього засуду внесеться відклик до вищого суду. Н. Харнік.

НЕІМОВІРНА СКОРИСТЬ НОВОГО ЛІТАКА

Сновіають через Клівленд, Огайо, Спол. Держави, що отримано вістку з Десау, Німеччина, що д-р Гіго Юнкєрс, німецький інженер-будівник літаків та промисловець, успішно збудував літак, який буде летіти 1,000 миль на годину, тобто разом із сонцем майже між би облетіти кругом нашої землі. Літак летітиме дуже висо-

ко, де воздух є дуже рідкий й не спричинює багато опору літакові. Наша земля в найгубшому місці має около 28,000 миль, отже цей літак, якщо спроба вдалася б міг би летіти майже разом з сонцем і за 28 годин облетіти кулю земську. Це що до недавня не було тільки мрією, може вже в найближчих часах стати дійсністю.

МАНІТОБСЬКІ ФАРМЕРИ Є НА РОЗДОРОЖУ

В днів 18 21 листопада Юнайтед Фармерс оф Манітоба відбували свою конвенцію в Брендоні. На цій реформістичній провідниці поведи справу так, що незадоволені з нинішнього суспільного ладу й обурені через панський виснак фармери мали велику нагоду не

лише вговоритися, але й ухвалити резолюції з радикальними домаганнями, однак позбавлено їх способу добитися цих домагаль через політичну акцію. Ці напки великі організації фармерів, щоб як організації відмовилися від участі в політиці.

НОВА КОМБІНАРКА.

Радянський студент-механік Іванченко працює над виробом комбінарки, яка жатиме покіє на 60 стін широкій й має всякі вигляди, що винахід буде успішний. Найбільша американська комбінарка має 40 стіновий покіє.

ПРАВО ВЛАСНОСТІ ФАРМЕРІВ ЗНИКАЄ

На фармерській конвенції Юнайтед Фармерс оф Манітоба в Брендоні при кінці минулого тижня промовляв запрошений ексекутивою голова Об'єднаних Фармерів Канади (Саскєчеванська Секція) пан Мекавлей і між іншим сказав, що фармерські права власності до фармів скоро зачинають зникати через велике задовоження в моргелжевих компаніях. Коли один з делегатів запитав п. Мекавля, чи саскєчеванський уряд є прихильний усупільненню землі, п. Мекавлей був приневолений признати, що ніякий уряд, що є контрольований капіталістами не є прихильний ніякому соціальному законодав-

ству. Тобто такому законодавству, що має на оці добро широких працюючих мас. Незаможники в степових провінціях знають самі прекрасно, що їхні права власності до вироблених ними і вліпшених земель зачинають скоро зникати, але самим говоренням пана Мекавля та других реформістів цього стану речі не дається направити. Треба ділати, а такі пани не вказують діланья. Вони, навпаки, перемовляють фармерів в Манітобі, що не треба йти політичної акції, отже, що політика є для панів тільки. Тимчасом політика повинна бути на першій місці в фармерів, бо вона має до діла з господаркою країни.

САМА БУРЖУАЗНА ПРЕСА ВИСМІВАЄТЬСЯ З ВІСТЕЙ ПРО ПОЛІПШЕННЯ БІЗНЕСУ

Вінніпєгська "Фрі Прес" з 23 листопада в редакційній статті говорить, що дуже осмішує себе преса (головно на сході Канади), яка говорить, що Канада мала за жовтень сприятливий торговельний бізнес — тобто, що другі купили в неї більше, як вони в них. "Фрі Прес" вказує, що за це загальна сума торговельних оборотів була в жовтні цього року тільки третину того, що було в жовтні це минулого року.

Іншими словами буржуазна "Фрі Прес" годиться з тим, що робітничо-фармерська преса пише вже від довшого часу, що не йде до ліпшого, а до гіршого, і що нема ніяких виглядів, щоби теперішня господарська криза так скоро скінчилася. Навпаки, є всякі вигляди, що ця криза ще більше загостриться і що капіталісти не бачать іншого виходу з цієї кризи, тільки у війні. А звісно, що як має бути війна, так вони лагодять її проти Радянського Союзу.

В РАДЯНСЬКІМ СОЮЗІ Є ДОСИТЬ ПОЖИВИ

Буржуазна преса подає від своїх кореспондентів з Москви, що Радянський Союз має так багато поживи, що помімо експорту за кордон, щоб за це дістати фондів на закупно інженерії, є досить хліба та іншої поживи внутрі й радянська влада знесла всі обмеження для розподілу поживи для неробітничих елементів. Зараз може купувати кожний, хто хоче і скільки хоче.

Кількома тижнями, писала, що Радянський Союз не матиме досить хліба і тому запересте вивозити свою пшеницю на європейські ринки, а зараз ця ж сама преса пише, що на світових ринках є досить радянської пшениці та що знесено всякі споживчі обмеження, бо є внутрі досить поживи.

Цікава ця буржуазна преса: не так то дуже давно, перед

Якже ввиду цього виглядають тепер донесення "рідних" українських бумаг, що себе газетами називають, що в Радянському Союзі є голод?

ЗНАЧІННЯ ПРЕСИ ДЛЯ БУРЖУАЗІЇ

З нагоди пуску в рух нової наймодернішої преси, яка є в Канаді, у Манітоба Фрі Прес часописові у Вінніпегу, пише головний редактор цього часопису Джон Дейфю, що "перо є могутніше, чим меч" а написане щедом слово перенесене при помочі друку на папір і відбиване в сто тисяч примірниках на годину, це є така могутня аброр, що її треба добре стере-

гти. Він говорить: "гінчар надає форм своїй глинї, тєстє своєюм брусовї, але ПРЕСА ВИТВОРЮЄ ПОГЛЯДИ І В ГІНЧАРЯ І В ТЕСЛІ". Тобто у всіх працюючих, які її читають!

БАНКИРИ ОБЕДНУЮТЬ БАЛКАНСЬКІ КРАЇНИ

Після повідомлень радянської преси жовтня 22 в Стамбулі відбувалася при зачинених дверях конференція балканських країн, яка має на цілі налаштувати і позлатити суєречности між балканськими націями. Ці суєречности є найбільші в питанні національних

Бачите як буржуазія розуміє важливість преси в витворюванні способу думання в працюючих, а як же працюючі відносяться до своєї преси? Що ви для неї зробили?

меншостей, які не мають ніяких прав, тільки їх насильно асимілюється та винищується. Через ці національні ворогування не можна прийти і до економічних питань, як слід. Тому й не допускають кореспондентів преси, щоб не знала публична думка цих великих розходжень.

ІРЛАНДІЯ НАД БАНКРОЦТВОМ, СЕЛЯНСЬКА БІДНОТА ОРГАНІЗУЄТЬСЯ ДО САМОБОРОНИ

Після донесень з столиці Ірландії Дубліна з 16 листопада пологонь в Ірландії є дуже погане. Депресія збільшується. Але депресія це за лагідне слово. Треба сказати гостра криза господарська стає дуже прикра. Маси народа, головно селянства цєспокійні через погані ціни на різні продукти. В містах маси безробітних заворушуются і колибаються. Уряд поставив по місті сильні військові патрулі з надітими на криси штиками для негайного здавлювання всяких проявів бунту. Республіканські армії шукуються нишком до сильніших виступів, навчаючи себе

ночами в недоступних місцях військових вправ, а головно стріляючи. В подальших селах в негочках було багато вбивств урядових осіб. Населення називає уряд Коєррейва урядом британських банкірів. Буржуазна преса доносить, що республіканська армія має сильний комуністичний елемент в собі. Недавно уряд заборони в всякі радикальні товариства, але це ще більше розярло молодіж, яка не має ніякої праці ані нагоди на прожиток. Селянські сини організують повстанці відділи і готвляються до більших дії проти буржуазії.

РАДЯНСЬКІ ГАЗЕТИ ОСТЕРІГАЮТЬ ЯПОНІЮ

Після вістки з 22 листопада з Москви, радянська газета "Правда" гостро остерегає Японію заперестати протирадянську кампанію в Манджурії. Часопис говорить: "Радянська програма миру не означає, що Союз дозволить на старання пошкодити інтересам соціалістичного будівництва без покарання. Хай Токіо, Вашингтон та Париж затямлять це". Заявляючи, що не є тайною, що деякі японські кола хотять замінити Радянський Союз до війни, часопис говорить, що "Японські мілітаристи не вдоволять нас тільки своїми занев-

неннями. Японський уряд му-свить ствердити своїми ділами свої мирні наміри зглядом Радянського Союзу й перше все-го покінчити з протирадянською пропагандою". В звязку з подіями в Манджурії, в Японії говориться про можливість реєгнації кабінету міністрів, бо на ділі японський міністер війни не є відповідальний перед урядом, а тільки перед самим мікадом (японським царем). Думають, що буде створений коаліційний уряд, щоби тим успішніше перевести справу Манджурії.

ЗАКІНЧЕНО МОНТАЖ ТРЕТЬОЇ ТУРБИНИ

Кічкас, 3 (ПАТАМ). На 11 днів раніше зустрілого строку закончено монтаж 3-ої турбіни Дніпровської гідроелектростанції. На монтаж 3-ої турбіни витрачено 500 чоловік-виходів тоді як на монтаж 2-ої турбіни витрачено 648 чоловік-виходів. Монтуючи 3-ю турбіну шпін-

ково чітко здійснивали змішюаустрийці п'яні по бригадах та прогрессивно - преміяльну відрядність.

ЗВЕРНЕНЮ УКР. БЮЛЕТЕНІ.

В останній хвилі, коли часопис Аїнов на машині, віднесена редакція звернула забравши з УРІ, як доно каже, "через помилку" укр. виборчий бюлетені.

Це вже 4-ий тиждень листопада -- напишіть, що ви зробили досі для своєї преси?

ЗНАТОКИ ПРЕДСКАЗУЮТЬ БАГАТО ШКОДИ ВІД ПОЛЕВИХ ШКІДНИКІВ В НАДХОДЯЧІМ РОЦІ

Недавно відбулася в Ріджайні, Саск. нарада домініальних ентомологів (знатоків насякомих). Вони в своїх доповідях говорили, що кліматичні й інші умовини цього року спричинять значний зріст і поширення рілних шкідників з літї 1932 року.

Найбільша небезпека буде від сарани й гусільниці (катвормс). Сарана була дуже поширена вже цього року. Вона нанесла багато яечок в суху землю, які — якщо все буде нормально — виріються в молоді сарани й змарують нищитимуть фармерські засіви по степових провінціях.

Друга язва, це гусільниця — катвормс. Вони — як нічого їм не перешкодить — загрожують засягнути велику площу, що розтагється приблизно з Летбридж в Алберті через Келгері, Дромгелер, відтак до Саскатуну опісля до Індіан Гед Ріджайна, Мус Дакс і Асінібоїя. На цім просторі вони були минулого літа, а серед сприятливих для них обставин вони можуть поширитися далеко поза ці площу.

Природними ворогами тих шкідників є в першу чергу наші крилаті приятелі різного роду: Дикі кури, перепелки (перридж) живляться сараною. Ворони вибирають їх теж. Угорські перепелки (гунгерян перридж) спеціалізуються в сара-

Длятого порадоно є, щоб всі фарми, які живуть кругом Вінніпегу на 150 миль і посилюють сметану до Вінніпегу, склакали вже в найближчій часі мітінг і вирішили всі статі уділовням Робітничо-Фармерського Кооперативного Тава та мали змогу відтак вислати до него свою сметану так, як зараз мають змогу деякі молочари вислати сотки галлонів молока і брати крапцу ціну за його. Звісно, молоко не оплатять вислати в дашнє, як 20 до 30 миль від міста, бо залізниця рахує багато за перевіз, але сметану можна посилати і 150 миль. Отже в нашім власнім інтересі в поорганізувати кооперативні гуртки для вислатня сметани на другий рік вже до своєї власної маслярні.

Кожний став доловцем і тоді має право пакивати до тако-го кружки вислати сметани. Справу треба нааготити так, щоб по черзі один Іхав і забирал башки. Це дешенше стоїть, як коли кождий іде й тра-лять час.

Забудьте свої міжусобиці і сварки, бо ви самі не знаєте, чо-го ви ворогуєте один на друго-го. Треба вміти забути і про-стити урази. Чим скорше лю-дина це робить, тим більше дає доказ, що вона є врілого розу-млю. Чим довше людина на дру-гу гнівається, тим більший до-каз дає вона, що вона в ще до-рослому дитиню. Розумна лю-дина ніколи не гнівається, хоч є причина до гніву. Перозум-ля й без причини гнівається. Гнів ділить, а ми всі повинні бути обіднані!

Африка). Таким чином британські капіталісти втратили моно-поль й великі зиски.

На останку й Радянський Союз, щоб незалежити себе від капіталістів, розвинув в себе плантацій рослинни, яка дає гуму.

ГЕТЬ РУКИ ВІД КИТАЮ

(З відозви Західно-Європейського Бюро Комінтерну та європейського секретаріату Профінтерну до робітників цілого світу.)

Західно-Європейське Бюро Комінтерну та Європейський Секретаріат Профінтерну видали з приводу японського нападу на Манджурію відозву, де зазначено, що японський імперіалізм провадить тепер війну проти китаїських робітників та селян, проти китаїської Червоної армії та радянської влади в Китаю.

— “Увесь Китай — говориться в відозві — перебуває тепер під загрозю нового поділу та імперіалістичної окупації. До вступу Японії досить при-хильно поставилися інші імперіалісти, бо всі вони чатують на узбережжях та в центрах Китаю і вже давно лагодяться загарбати китаїську землю. Не тільки японські хижакі винні в голоті та стражданнях трудящих, а й англійські, американські та французькі імперіалісти гарячково шукають виходу з світової кризи в поділі та збройно-му плондруванні Китаю. Вони тільки не можуть так легко порозумітися, а якщо їм удається дійти порозуміння, то тільки коштом Китаю. Заразом вони збирають сили для інтервенційної війни проти РСРП — країни соціалістичного будівництва.

РОМЕН РОЛЯН ПРО ЯПОНСЬКУ ОКУПАЦІЮ МАНДЖУРІЇ

Кличе трудящих Китаю й Японії подати собі руки через голови своїх катів та скинути ярмо багачів.

Ромен Ролян у відповідь на запрошення організаторів китаїського мітінгу в Парижі висловився з приводу окупації Манджурії японськими імперіалістами. Він надіслав такого листа:

“Я зв'язаний дружніми стосунками з молодим Китаєм та молодою Японією. В обох країнах у мене є приятелі, які мені однаково дорогі, як і та са-со, як і я, бажують єднання поміж двома близькими народами. Нема чого й казати, що їм однаково доводиться терпіти від націоналістичного імперіалізму, який панує в обох країнах.

Вони хочуть миру, як його хочу й я, як хочете його й ви, що збиралися цього вечера. Але хто шукає мети, той шукає її засобів. Смішний і подітязькому найвншній той, хто обмежується закликом до миру, та сентиментальними проповідями, ризикуючи опинитися між двох стільців.

Мир між Китаєм і Японією буде завжди фальшивим, штучним, несталим, поки обидва народи покійно нестимуть згубне, звиряє яро генеральт та їхніх зграй у союзі з імперіалістичними й капіталістичними партіями, які вступають то в конфлікти, то в угоди з імперіалістами й капіталістами Європи й Америки, щоб жорстоко грабувати нещасні народи.

Хто хоче миру, той намагається знищити основних майстрів війни. Хто хоче міжнародного миру, той прагне революції. Я закликаю до неї. Я закликаю два великі народи — Японію й Китай скинути з своєї ший ярмо великих бандітів. Нехай добиваються вони звільнення від внутрішніх гнобителів, які (як і в нас) користуються п'яною отрутою націоналізму, щоб їх дурманити й поневолити. Нехай через голови своїх катів вони протягнуть один одному руки й здійснять плідний союз трудящих Китаю й Японії. Нехай трудящі Америки й Європи зроблять так само”.

В ТРУДЯЩИХ КИТАЮ Й ЯПОНІЇ ОДИН СПІЛЬНИЙ ВОРОГ — БУРЖУАЗІЯ, ВОЯЧЧИНА, ІМПЕРІЯЛІЗМ

За одержаними повідомленнями з Токіо, ЦК японської компартії оголосив в зв'язку з воєнними подіями в Манджурії таку відозву до робітників, селян, салдатів і моряків Японії:

“Імперіалістичну війну в Манджурії почали після ретельного готування, з ініціативи японської воєначини. Робітники, селяни й салдати! Японська буржуазія зробила перший крок в окупації Манджурії. Це аж ніяк не було актом самооборони чи несподіваного інциденту. До вступу Японії спричинилося імперіалістичне її прагнення.

Японський і китаїський пролетаріат, трудящі маси Європи й трудящі маси РСРП! Окупація Манджурії — старанно підготовлений крок нещадних грабників і ненависних убійників. Навіть, коли конфлікт розв'язують згодою з контрреволюційним Нанкінським урядом, пролетаріат Далекого Сходу ніколи не забуде цього злочину.

Товариші! друзі! Японська буржуазія стоїть перед зруйнуванням через нечувану економічну кризу. Буржуазія шукає виходу. Цей вихід знайдений коштом крові широким мас трудящих. Робітники, війна несе ще жорстокішу експлуатацію, щоб задовольнити пристрасті імперіалістів, несе кулі й криваві рани експлуатаванім та пригнобленим. Буржуазія й помішники зобов'язані вас хліба, землі й волі! Війна в інтересах буржуазії та помішників призведе до дальшої експлуатації, зухвалої насильства й залицянь.

Товариші! Чи маєте ви намір іти пліч-о-пліч з куполом банкрутованих капіталістів до своєї загибелі, чи вважаєте за краще скинути ярмо капіталізму й оголосити перемогу своєї класи? Ви повинні готувати війну проти війни, користуючись з даної вам силимоць зброї тільки відповідно до змоги класової боротьби проти капіталізму.

Наближається день, коли ви почнете героїчну атаку проти буржуазії та помішників, проти убійників і паразитів.

Робітники підприємств військової промисловості й транспорту, не перевозьте жадного салдата на фронт, спиніть машини, щоб виготовляють кулі й гвинтики! Робітники, селяни та безробітні! Обєднайтеся, провадичи антивоєнний страйк. Простягніть руку китаїському пролетаріатові, китаїським селянам й салдатам. Повстаньте разом з робітниками, селянами й салдатами Китаю для спільної боротьби. Виживіть класову солідарність. Бороться за негайну евакуацію Манджурії та всіх інших районів, окупованих імперіалістичним військом. Негайно відкачіть всіх японських салдатів з Манджурії та всього Китаю! Не дозволяйте посылати жадного салдата на китаїський фронт! Боріться проти імперіалістичної війни й всіх воєнних дій, скерованих проти пригнобленого Китаю! Боріться проти нової загрози імперіалістичної війни, обороняйте революційний Китай! Пам'ятайте, що китаїська Червона армія — оборона всіх трудящих! Геть імперіалістичну Японію! Хай живе радянська Японія!”

Відозву цю надруковано й поширено листівками.

— “Увесь Китай — говориться в відозві — перебуває тепер під загрозю нового поділу та імперіалістичної окупації. До вступу Японії досить прихильно поставилися інші імперіалісти, бо всі вони чатують на узбережжях та в центрах Китаю і вже давно лагодяться загарбати китаїську землю. Не тільки японські хижакі винні в голоті та стражданнях трудящих, а й англійські, американські та французькі імперіалісти гарячково шукають виходу з світової кризи в поділі та збройно-му плондруванні Китаю. Вони тільки не можуть так легко порозумітися, а якщо їм удається дійти порозуміння, то тільки коштом Китаю. Заразом вони збирають сили для інтервенційної війни проти РСРП — країни соціалістичного будівництва.

Пролетарі й трудящі всіх країн! Ви повинні тепер піднести свій солос і діяти. Ви повинні спинити цей хижакій похід і вирвати з рук ваших виснажувачів та гнобителів піднесений над китаїським народом меч.

Японські комуністи! Ви провадите героїчну боротьбу проти монархії мікадо (японський імператор), банкірів та помішників, ви повинні розплющити трудящим Японії очі. Пролетарі Японії повинні подбати про те, щоб до Манджурії не вийшли війська, амуніції та гармат. Ваш обов'язок пояснити салдатам, що з них хочуть зробити кривавих катів китаїського народу.

Англійські, німецькі, американські, французькі комуністи та всі прихильники Профінтерну! Ви повинні на зборах коло підприємств та в самих підприємствах, на мітінгах і демонстраціях організувати виступи трудящих мас проти насильств рабовласників, за цілковиту незалежність Китаю, за радянський Китай. Кожний трудящий повинен зрозуміти, що капіталісти позбавляють безробітних хліба та запомінь, накидають робітничо-селянським масам нові мільйонні податки, щоб задатиши 400 мільйонів кулі та збройних селян Китаю. У цьому вони бачать вихід із кризи. У цьому їх підтримує контрреволюційна соціал-демократія.

Китаїські комуністи! Ви — авангард уярмленої й пригнобленої країни в її боротьбі проти насильників. Ви вже розгорнули прапор Рад і створили славетну Червону армію. Ви повинні згуртувати мільйони японських трудящих на боротьбу, щоб врятувати країну від загрози остаточного поділу.

БАВОВНЯНІ ПЛЯНТАЦІЇ НА УКРАЇНІ.

МОСКВА, 24 жовтня. (А.П.) — Досі засіяно цього року в Радянськім Союзі 5,000,000 акрів бавовною, проти 3,750,000 акрів минулого року. На Північній Кавказі і на Україні, де давніше цієї рослини цілком не було, почали uprawляти її в 1930 р. і цього року на Україні є під бавовною біля 360,000 акрів, а на Північному Кавказі поверх 800,000 акрів.

КАВА НА ТОПЛИВО.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, Бразилія, 24 жовтня. — Управління державної бразилійської залізничної гадає прасувати гіршої якості каву в цілому на топливо в локомотивах, щоб таким чином піднести ціну на країні сортн цього продукту. Відбуваються також експерименти в державних лабораторіях з метою добування з кави алькоголю, оливи та інших корисних речовин.

ГАЛЕРІЯ НАСКОМИХ.

В музею природної історії в Лондоні, Британія, знаходиться галерія (збірка) різних насікомих, що начислюють шість мільйонів екзмплярів. Є там насікомі з кожної країни на світі і між ними є найбільше шкідливий для людини, рослини й тварини — це муха, що атакує і цищать шкідників. Є ще найбільш цікава й повчача колекція насікомих на світі.

Придуйте нових передплащаків для “Фармерського Життя”!

РОБІТЬ ЗАВЖДИ ВСЯКІ УМОВИ УГОДИ ТІЛЬКИ НА ПИСЬМІ

Майже нема дня, щоб до нас не писав хто за порадою в справі якогось договору чи умови чї згоди відносно праці, землі, тощо.

Свого часу писали ми, що в таких випадках треба завжди робити ясний і виразний договір на письмі. Буває багато випадків, що родичі з дітьми мають клопоти, чоловік з жінкою, діти з батьками і так далі.

Недавно приїхав до нас молодий товариш і питає: “набав двох братів взяв батько до роботи і казав, що ми разом працювали на фармі, так фарма буде наша. Ми робили так якийсь час. Працювали по змоззі, доки брат не приїхав з краю жонатий. Родичі незлужили його жінки, але що я бачу, що братова нічого не винувата й обстою за него, родичі зачали на мене ворогувати і прийшло до того, що ми мусили покидати фарму — я брат і братова — лишаючи родичів на фармі, яку ми помагали виплачувати, що з цим робити?”

— Хто ваш батько є — питаємо.

— Та хто, забитий церковно-католицькою неграмотний мужик-бідняк, що пе самого, щоб тільки де дірвався, а то й сам в дома каже варити. Ми давали йому не тільки працю, але готові гроші.

— За працю леде чи зможе-те дістати заплату, якщо батько не має маєтку, а за гроші можете допомогтися.

— Він сміється з цього, бо каже, що він нічого не має і нічого в него не возьмуць.

— Так ідіть самі на себе працювати, а родичі на старші роки жалуватимуть, але буде запізно. Ви не будете обов'язані давати їм ніякого удержування, коли не зможуть самі на себе працювати. І син з огірченим серцем пішов з нашого офісу. Вачите, що католицька Релігія зробила з чоловіка? Закаменило запнячення са-

молюба, який рідним дітям ворогом стався.

Пише нам на днях товариш з Саскечевану:

Я оженився з дівчиною, якої батько мав деякий маєток в краю, але підчас війни загинув десь і ніхто до нині не знає, що де з ним сталося. Мати виїхала за другого, вітчим продав маєток і виїхав з матір'ю і дівчиною до Канади. Тут за ці гроші купив землю і каже дівчині працювати та потішає її, що буде мати фарму. Вона є при матері, бо я працюю на роботі. Однак вона мені доносить, що щось виглядає, що вона з того маєтку ніколи нічого не побачить, що з цим робити мені?

— Що тут можна зробити: Не багато, бо ця молода товариш-ка мусить вперед вміти доказати, що маєток, який лишився по батькові, був її маєток, зглядно, що вона мала такий маєток. Дали мусить доказати, що коли вона була малолітня чи як там, вітчим продав цей маєток і за него купив фарму в Канаді. Тоді треба би мати свідки та це, що він говорив, що купує фарму для неї і на шій представі жадати цієї фарми. Не знаючи, яка була умова між цими сторонами, годі точно сказати, що тут зробити.

Такого є дуже а дуже багато, але це самі люди собі винні, бо як роблять якусь умову між собою, треба робити на письмі не робити різниці, в якій мові, але хай буде на письмі і в двох відписах, кожна із сторін один відпис. А дальше не робити різниці, чи це умова між родичами й дітьми, між чоловіком, а жінкою, чи між чужими. Закони на це не дивляться, як споріднення, але що написано.

А в міжчасі всім нам треба оосвідомитися й стремити до встановлення такого суспільного ладу, в якому держава опікувалася б кожною працюючою одиницею. Тоді ці ворогування за посідання землі цез-нують.

Та й виручали великі зиски. Це приручили американських капіталістів що контролюють виріб обводів до автомобілевих коліе закупити в малій африканській республіці Ліберії великі простори землі під плантації роверу. Форд купив кілька мільйонів акрів паралічів в Бразилії на плантації роверових дерев — які там ростуть дико й айдітали походить. Померший недавно Едісон віднайшов якусь існу рослину, що дає гуму й її пакають на більшу скалю в Сполучених Державах.

Французькі капіталісти розширили значні роверні плантації в Індонезії, та на острові Мадагаскар і в центральній Африці. Великий виробник каучуку в Бразилії Коно (центральна

БОРОТЬБА ЗА ГУМУ (РОБЕР)

В роках 1922—23 малаїєський цівостров, що є під володінням Британії, продукував ровер на площі 1,230,000 акрів, а голландські Індії (острови малаїєські), що є під володінням Голландії, продукували ровер на 360,000 акрів гідки.

В 1929 30 британський малаїєський цівостров мав засаджено 1,400,000 акрів ровером деревом, а в голландських Індіях засаджено 1,300,000 акрів роверових плантацій.

Відомо, що автомобілева індустрія Америки запотребовує багато гуми на обводи до коліс. Контрольована британським казначеством продукція малаїєського роверу захопила в Америці ринок й британські властелі нещадно рахували шкідли-

ХТО ГОДУЄТЬСЯ НА ФАРМЕРСЬКІМ МАСЛІ Й ПРОДУКТАХ ВЗАГАЛІ

Сметану, з якої роблять масло, продукують молочні фармерські корови. Через літо, як є зелена трава, деякі околиці ці продають сметану і це стає виті їх одиницій прихід. Інакше прійшло б їм йти з жембранним кнпком. Але чому же в літі ціни на сметану дуже а дуже смішно низькі. Капіталістичні молочари є добре організовані й обіднані. Фармер вміє тільки випродувати і не думає далі. Тому він не освідомлений і неорганізований. Тому то пані забірають в нього сметану за півдармо.

Забрали і переробили на масло, а що всього масла нараз покусіти не споживає, так пані капіталісти зложили його до холодильни (колд сторедж). Тут воно зачекає аж до студеної пори, коли нема заленого пасовища, а біла сніжна поволока і соломища сухенька для коров. Тоді вони це масло із холодильень дають на ринок і продають по більшій ціні, бо ж це зима і нема масла.

Фармери будіться!

Домініальне статистичне бюро в Оттаві сповіщає, що в листопаді було в холодильних Канаді поверх 37 мільйонів фунтів масла, яке, розуміється, зроблене з літньої сметани, що фармер дістав за неї не ціну, а кштин з себе. Тепер ціна масла в містах є около 25 центів фунт. Подумайте, скільки зароблять спекулянти поживно.

Молочарні і маслярні повинні знаходитися, не під контролем уряду то в руках провідників фармерів і кооперативів місєких робітників, але так-пона не є. Фармері такі байдужі до свого власного інтересу, що коли вже павають в Радітничо-Фармерське Кооперативне Таво, що отворило велику, молочарну першокласну молочарню, вони це не спинають стати в шій уділовнями, по-мимо, що один уділ виповить тільки два долари.

Цей профіт з передержування па надцилках масла в холодильниках і продавання його наизку, коли мас на менше є на ринку

ні. Багато інших птиць помагає нищити сарану, але через свою відсталість фармерське населення не дає тим птахам належної опіки, а то подекуди прямо винищує їх. Головно винищуванням корчів та випалюванням прерії наноситься їм найбільшої шкоди. Вони не мають де хоронитися перед своїми ворогами й не мають де гніздитися.

Знатоки радять так скоро на весні, як це тільки можливо засіяти по разові сіваркою смугу ріллі кругом і серединою й зачекати доки ці смуги зійдуть. Тоді переглянути, на скільки гусільниця зїдають пошкоджене збїжжя й якщо є багато зїденого — радше не сіяти пшениці, тільки потім пізно посіяти овес на зелену пашу.

Сарану можна трітати затруєним грисом який постачають департаменти рілництва та муніципалі. Де була сарана минулого літа, вона буде там безсумнівно в більшій кількості надходячого літа. Тому треба вчасно обговорити справу в муніципальній раді, з окружним агрономом, де такий є, або повідомити впрст провінцій-яльний департамент рілництва завчасу, щоб пріготовити потрібну скількість отруї.

Посушливе літо завжди сприяє поширенню рілних шкідників. Боротися з ними треба громадно й всіми силами.

Ставаймо всі уділовням РФКТ

Товариші на фармах. Поточаріть про що справу. Скажіть, якщо треба, окремий мітінг. Не зачешітьте її, бо не важна справа. Це справа тіши на нашу сметану на надходячу масу. Це справа, скільки ви маєте дістати за неї чи за місце а неї. А це можете зробити тільки ви самі. Ніхто чужий за нас цього не може зробити. Ви повинні подумати, щоб із цих 25 ц. за фунт масла ви зараз тепер масо провадете, деякі ви слухаючи частину собі за ва шу працюєте і собі корови.

FARMER'S LIFE

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT THE HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$2.00

Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

журнал для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи. Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українському Робітничому Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$2.00

Адреса:

FARMER'S LIFE

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

МЕЙОР ВЕБ, ПОСОЛ ГІПС І ПОЛІЦІЯ — ОБ'ЄДНАНИМ ФРОНТОМ ПРОТИ КОМУНІСТІВ

Поліція у Вінніпегу — міська, провінційна й домініяльна — почала вже виконувати "обіцянку" мейора Веба піти слідомі торонтонських властей і не залишити каменя на камені у викорінюванні комунізму.

До спілки з Вебом в цій роботі став містер Гіпс, посол домініяльного парламенту від незалежної партії праці з північного Вінніпегу. Саме на запрошення варант А. А. Гіпса, арештовано Меріота, дистриктового організатора КПК.

Місцева буржуазна преса повідомляє, що в часі наїзду поліції на Воркерс Центр і Укр. Роб. Дім мейор Веб був в головній квартирі поліції для керування наїздом та очікував наслідків.

За чим шукала поліція в часі свого наїзду на приміщення робітничих організацій? Шукала за "документами", щоб на їх основі виробити обвинувачення проти провідних комуністів у Вінніпегу по тій самій лінії, що й в Торонто, виточити процес, відбутися "демократичну" формальність, на основі якої позасудити на тюрму та депортувати "небезпечних" комуністів.

Це є обов'язок поліції й міської влади — як заявив манітобський атторней дженерал — зібрати всі дані й дати проти комуністів, предложити їх урядові, а тоді уряд розпочне процес.

Наїзд на Укр. Роб. Дім і на Воркерс Центр в четвер поплудні є явраз початком того, за чим починається вся "демократична" процедура "викорінювання комунізму". Це є продовження того, що вже відбулося на початку цього місяця в Торонто.

Мейор Веб та всі галузі канадської поліції у Вінніпегу найшли собі вірних союзників — незалежну партію праці. Не є це випадковість, що містер Гіпс вибрав варант на арештування Меріота якраз на той час, коли поліція впливала наїзд. Плани ці викладали одночасно міст поліцією, мейором Вебом та лідерами незалежної партії праці.

От до чого докотилася партія, її лідери, що вдає з себе "робітничу організацію". Не тільки до підтримання кандидатури Веба в міських виборах, але до спільного фронту з поліцією проти комуністів. Розуміється, чим краще. До цього часу вона ще закривала своє справжнє обличчя, а зараз скинула маску цілковито — пішла за своїм ідеологічним батьком, МекДоналдом.

Коли арештовано було комуністів в Торонто, ми писали, що наступ поліції на комуністів в Торонто — це початок активного наступу капіталістичної класи на революційний фронт робітництва й незалежного фермерства в Канаді. Зараз маємо його продовження у Вінніпегу, яке, без сумніву, пошириться по цілій Канаді. Як тільки стало відомо в Торонто про наїзд у Вінніпегу — пише буржуазна преса, — то онтерійський атторней дженерал негайно повідомив прокураторів всіх провінцій, що їм вже вислано всі матеріали з того, що має торонтонська влада про комуністів, як також цілу судову розправу. Завдяки такий дійливості торонтонської влади, поліція й прокуратори всіх інших провінцій нематимуть багато клопоту над складанням обвинувачень та колектуванням "наочних доказів". А у Вінніпегу на допомогу поліції поспішив ще й містер Гіпс. Чого ж ще треба?

Так швидкими темпами наближається до робітників і незалежних фермерів "проспериті", що про него вже щебетували капіталістичні горобці. Не "проспериті" — а зміщення терору капіталістичної класи. Ось новинка з Дромгелера каже, що там цілий ряд робітників засуджено по два роки тюрми за участь в демонстрації безробітних минулого літа. Це нечуване ще в Канаді. Коли у Форт Вільям пид консервативною владою засуджують робітників по п'ять місяців за участь в демонстрації, то в Алберті, під "фермерською владою" судять по два роки.

Тут вам виявлено "демократію" в її справжньому обличчю. У відповідь на цей наступ капіталістів — робітництво й незалежне фермерство повинні ще міцніше об'єднати свої ряди для оборони провідників комуністичної партії, для боротьби за легальну комуністичну партію й своїх власних інтересів!

БЕНЕТІВ ДОБРОБУТ ДЛЯ БАНКІРІВ

Обіцяв черед минулорічними літневими виборами пан Бенет, що не буде безробіття та придбає ринки на фермерські продукти, але цього не зробив — а навпаки — безробіття збільшилося й пішло на всі фермерські продукти видал до щодня рівня, як були коли за останніх 130 років.

Це зачали висповідати працюючі класи найвідоміші її члени, комуністи, й за це пан Бенет казав владити по них насамперед. За це засуджено провідників й за це стараються зробити партію незаконною, отже загнати її в підпілля, щоб не могла відкрито виступати й далі поновити людям людські свободи.

Але хоч комуністи засуджують, висповідати і давати, безробіття мимо того не зникає, а збільшується, цим на свідчі й худоджені, що нема ні шкочу й як не створять сильної організації для самооборони, вони повинні йти з фарми. До цього ще й посуха вдарила по них в полудневих частинах, отже хоч-не-хоч, треба дати їм хоч якусь нужденну запомогу — хоч одєю склянщицею.

"реліф", про який фермери пишуть дописи, в яких аж ляхно стає, щото діється.

Безробіття й допомога голодним висповідати класі через одної сторони, а зміщення приходів в державній касі через заведення високого мита з другої, спричинює, що уряд Бенета має вже великий недобір, не може вже збалансувати бюджету на нещастя, ще й хитрі шпйорські банкіри обнизили варність канадського долара на більше, як 13%!

Треба Бенетові щось робити й то скоро бо інакше ціла капіталістична Канада "хляпне". Провінції мають платити довгі капіталістичні Канада "хляпне". Провінції мають платити довгі капіталістичні Канада "хляпне". Провінції мають платити довгі капіталістичні Канада "хляпне". Провінції мають платити довгі капіталістичні Канада "хляпне". Провінції мають платити довгі капіталістичні Канада "хляпне".

Бенет сказав, що дасть домініяльне золото на заплатавання тих довгів. Це золото він купує в компанії, які мають золоті майни. В цих майнах майнери з нараженням життя добувають для компанії це золото. Канадські гроші рахуються ще оперті на золото. Тому чи не було б розумним забрати ці майни для держави? Це так мимоходом насувається думка.

На закуплю золота і на всі видатки зв'язані з безробіттям і запомогою, як будови різних доріг, мостів, тощо, треба урядові Бенета грошей. Але пан мультимільйонер Бенет є сам захищений в різних фінансових інституціях, тому він не скаже навіть так, як свого часу сказав консервативний міністер фінансів в уряді Бордена Гвайті, що замисць позичати в банкірів грошей на потребу держави, ліпше випустити більше державних грошей. Ні, пан Бенет цього не зробить, але проголосив національну позичку, звану "нешенел сервіс топ", на 150 мільйонів доларів.

(Національною вона зветься тому, що тільки в Канаді її підписують, а не в Нью-Йорку, в яким двері заперилися для канадського долара через зв'язки з британським фунтом стерлінгом.)

Бонди на цю позичку уряд Бенета видав в деномінації по 500 і 1,000 доларів. Значить, вони є приступні тільки для багатих. Бонди є на 10 років і на 5 років. Вони принесуть власникам 5%, а продаються по ціні: десятирічні \$99, а п'ятирічні \$99.25. Значить, для заткання очей широким масам працюючих фальшивим штучним добробутом пан Бенет робить дійсний добробут малій горстці канадських багатих, напихаючи їх п'ятим процентом за це, що позичать Бенетові 150 мільйонів доларів, які вони зрабували з працюючої класи, а п. Бенет кине часть голодним на нужденну й мізерну запомогу.

ЧУДЕСНЕ ДЖЕРЕЛО ПАНСЬКИХ ДОХОДІВ.

Канада має зараз поверх три і три чверті більшіона доларів публичного довгу. Тобто сама домініяльна каса завинила банкірам 3,757 мільйонів. Провінційні долги виносять зараз поверх 818 мільйонів. Муніципальні долги досягають суми 1,335 мільйонів, разом всі долги 5,910 мільйонів, або приблизно вже окільо 6 більшіонів доларів. Порахуйте тільки 5% від цього довгу, так побачити, що працююче населення Канади мусить випродкувати щороку щонайменше на 300 мільйонів доларів різних продуктів, щоби заплатити процент від тих публичних довгів, нароблених канадськими урядами в домінії, в провінціях і в муніципалах! Чи не чудесний добробут?

І чомусь ніхто, крім комуністів, не запропонує, щоби цим ланам банкірам урвати процент за час кризи, а цим грішми дати запомогу безробітним в містах та зруйнованим фермерам на фармах. Одинокі комуністи говорять, що криза повинна відбиватися на всі верстви населення однаково. Що є несправедливо, щоб пани капіталісти брали тоді повний процент, коли працюючі маси голодом примирають. За це запаковано комуністів до тюрми на п'ять років, а інших будуть пакувати ще, як відважаться сказати людям, що діється з їхньою працею. Коли скажуть, що не робить різниці, скільки працююча клася не працювала б, як і врожаї в Канаді не були би, цих велитенських більшіонів долгів сплатити не можна! А це ще далеко не всі долги. Адаже є ще цілі стося задовжені приватного характеру. Майже кожна особа в Канаді комує за щось винна! Люди винні в банках, в стогах, в моргеджевих компаніях, за машинерію і за тисячу інших речів. Так що тих других долгів буде ще щонайменше 4 більшіони, або що разом на канадським працюючим населенню тягнеться десять більшіонів доларів довгу, від якого треба щонайменше 500 мільйонів щороку заплатити податку проценту! Он який добробут в Канаді!

Хай тепер нам скаже хто, звідки брати тих 500 мільйонів доларів податку щороку, як поверх 630,000 робітників не має праці, як інші не працюють повний тиждень, як ціни на фермерські продукти так страшно спали, що не вертають за насіння, не то за роботу, не говорючи вже про профіт з них.

Перед кожним робітником і фермером ввиду цього постають такі питання: ну, що ж буде далі? Як це положення зміниш? Як вийти з цієї біди?

Відповідь на це є: буде це, що народ праці зробить з цим положенням. Чи буде він дальше неорганізований і терпінти ці страши задження та покірно працювати з останніх сил і сплачувати панам перомом ці великі проценти, а сам повільно конати, чи освідомиться ця маса працівників і черкне за одним замахом пера всі ці довги?

Карло Маркс писав вже пів сотні літ тому назад, що освождження працюючих від визиску мусить бути ділом самих працюючих.

Повніці довгові зів'язанні є взяті з урядових джерел (проних пише зараз буржуазна газета "Манітоба Фрі Прес"). Цих велитенських довгів — десять більшіонів доларів — і за десять би день і ніч; адже вона вже через кілька років процентів не може заплатити. Так ясно, як на сонці, що мусить щось з цими задженнями стати. Як теперішнє покоління не зробить діти терпінтуть таку саму суму чуждо, як ми терпінтуть, або це дале-ці 10 більшіонів, це ще не всі долги. Адаже всі приватні компанії побудовані на довгах й розраховані на працюючих!

Тому чи судять провідники працюючої класи чи ні, працівники мусить без огляду на ці засуди освідомитися, організуватися і діяти, щоб усунути цю піраміду довгів з своїх плечей. Інакше вона має всіх пригнітити й задати собою.

Вертець що стагто, йдіть, де найбільше долий і черечтуйді і там і передискутуйте. Вечерами зайдіть а нею до сусісного положення. Тому він терпінтуть мовчати й мисити що і страшно несправедливість.

Єдняйте нових передлатників для свого часопису і цим робом помагайте освідомленню й організації працюючих, а організації дасть всім нове життя без довгів і пужди!

РЕАКЦІЯ ПІДНОСИТЬ ГОЛОВУ

Канадська буржуазія називає Канаду демократичною країною, тобто що в Канаді мала би бути влада народу. Але як звисно, що народ складається в головному з двох клас, так і канадська демократія є класова демократія, тобто демократія пануючої класи. Всяких банкірів і фабрикантів. Звісно, що така демократія не є демократією широким працюючих мас.

Коли ж широкі працюючі маси починають домагатися щораз то більшої участі в управі країною, бо бачать, що управі нею панами капіталістами є на користь тільки капіталістам, так тоді зачинається чорна реакція. Тоді панівна клася зачинає недопускати працюючих до організації й боротьби за свої слушні домагання. Тоді зачинаються переслідування й застрахування, арешти і суди.

Щоби мати претекст до арештів й судів, чорна капіталістична реакція висуває всякі несотворені речі та робить наглі наскоки на організаційні осередки в пошукуванні піботи якихсь інкримінуіючих матеріалів, документів, тощо.

Буржуазна преса розписується великими буквами про ці наскоки та витворіює упередження в читаючої публіки проти таких організаційних осередків з ціллю настроїти масу проти організації. Проти тих, хто започаткував організацію працюючих та проводить нею.

Таки наскоки і вияви переслідування є доказом ВЕЛИКОГО СТРАХУ ПАНІВНОЇ КЛАСИ перед слухним гнівом трудящих мас, що їх цілими віками визискувано й кривджено! Ці маси лагодяться до дня пороху.

Таки переслідування зачалися вже в Канаді від часу перебрання влади урядом Бенета. Бенета поставили до влади капіталісти Канади з цим виразним припорученням зліквідувати всякий прояв протесту, а примусити до покори й терпіння працюючу класу.

Зразу ці переслідування набирали форми нездоволювання демонстрацій та протестатійних віч, розбивання клобами голою, а потім арештами робітників, що відважилися брати участь в тих демонстраційних парадах. Далі ці переслідування перейшли до обмежування свободи слова, преси, зібрання й нарешті вони виявилися атаком на політичну партію працюючих, на компартію, якої політичний комітет був заарештований та засуджений недавно на довгі роки тюрми. Від партії працюючих реакція зачинає ширитися на всі організації працюючих, як раз так точно, як це робітничо-фермерська преса предсазувала, бо в панів є замір звалити всі тегарі кризи на працюючих, тому треба знищити організаційні осередки працюючих.

Це звалення позначається не тільки обезціненням фермерських продуктів та викиненням з праці близько 650,000 робітників від роботи, але також наступом на життєвий рівень працюючих через врвання платні робітникам та наложження більших податків на працюючих. І коли хто проти цього має відвагу протестувати та накликувати до самооборони перед цим законним розбещацтвом, його будуть втихомирувати й "циффікувати" всякими способами.

Одним таким кроком був останнього четверга 19 листопада наскок поліції на організаційні робітничі осередки в Вінніпегу: на "Воркерс Сентер", в якому гуртуються горвачі по англійськи робітники, та на УРДім, в якому гуртуються українські робітники.

Обеднана домініяльна, провінційна та міська поліція перетрясла всі закамарки, але не дуже то вдалася її ця виправа, бо цього всього, чого вона сподівалася знайти — бомбів, динаміту, крісів та "вогністої літератури", яка мала би накликувати до "революції", — в цих осередках не було. Були тільки деякі книжки і часописи, що обговорюють питання суспільного ладу й боротьбу клас. Так поліція тільки ними втішилася й деякі абрала.

Наскок зроблено саме в час, коли приготувано до рознесення виборчий бюлетин, що обговорює міські вибори. На вічню ганьбу для індепендент лейбор партії треба занотувати, що наскок стався на її бажання. Посол з цієї партії до домініяльного парламенту, Ейб Гіпс, зложив оскарження, що в цьому бюлетині є очернення на него й це дало притоку для поліції забрати цей бюлетин. Чи його поліція зверне, чи ні, буде відомо аж за кілька днів. Але нема що, сподіватися, щоб звернула, бо панам і їхнім льокаям з індепендент лейбор партії ходить, щоби попусвати вибори комуністам, тому нема що розраховувати на капіталістичну "справедливість".

Пан посол Гіпс зложив особисте оскарження проти організатора Комуністичної Партії Канади, тов. Меріота, й його було арештовано, но через 2 години випущено за залогом \$1,000. Це був одинокий арешт. (Бюлетини звернено 24 листопада).

Українські жовтооблактитники товпилися масою і радувалися, що ого! вже тепер по робітничих організаціях в Канаді, але передчасна була їх радість, коли побачили, що нікого не арештовано більше. А вони так хотіли, щоби поарештували всіх! Адаже вони так шцро доносили до панської поліції! Чи ж би їх сердечні старання мали сповзнати на нічому?

Підчас наскоку один з них виразився, що вже незадовга вони перейдуть до Українського Робітничого Дому. Та ми їм скажемо, що за короткі руки! Панська поліція якщо схочеш, але до маєтків робітничо-фермерської організації й далі йдемо! Ці маєткі буці є й будуть власністю тисячів робітників і незалежних фермерів і пани жовтооблактитники хай дармо не ласкають зуби на це. Вей вони скорше подохнуть, бо Вебової ласки тільки до Нового Року в Вінніпегу, а безробіття піяк не і так піде на майбутнє у всіх робітничих і фермерських домах і цілій Канаді.

Ці наскоки є тільки для заткання, але класово свідомі робітники різні і фабрики не так то скоро дадуться злякати Бенетовим розпорядкам та наскоками поліції чи забиранням доказом, що правда є по сторони працюючої класи і пани бонть-поборювання своїх класових противників. Тимчасом це все матиме явраз противні наслідки як ці, яких пани сподіються.

Люди вже питаються себе: ЗА ЩО? Через ці арешти й наскоки більшовики Канади зникали вже пропаганди. Отже хай жовтооблактитники, тішяться безумні!

ВТІКАЧ З СОЛОВЕЦЬКИХ ОСТРОВІВ

Буржуазна преса в Європі час від часу містить на своїх шпальтах страшні оповідання про положення засланих на Соловецькі острови радянською владою контрреволюционерів. Такі оповідання спеціально добре оповідаються, вони вдаються буржуазією, за дозброю брий матеріал протирадянської пропаганди. Уривки або "оповідання" з таких оповідань "втікачів" з Соловецьких островів часто можна подибати на шпальтах жовтооблактитної преси.

Не всі про це знають, що такі оповідання часто фабрикуються в редакціях самих капіталістичних газет, або що їх приносять та продають редакціям звичайні авантюристи пера, які Соловецьких островів ніколи у своєму житті й не бачили.

Прикладом може послужити така подія:

У львівській "Газеті Поранній" недавно містилися дуже крикливі статті такого та ще й глухо-німого "втікача" з Радянського Союзу Валеріяна Горовецького. Описував він про страшне "пекло", що його сам він мав пережити в Радянському Союзі на засланих на Соловецьких островах і що в наслідок цього він втратив мову та оглух.

Це дуже подібалося шляхті та селянському міщанству взагалі головню ж редакції. Подумайте ж — наочний доказ, сам чоловік втратив мову та оглух від того нещастя, яке він пережив на Соловецьких островах.

Та ось ще не дочитали читачі усіх описів цих страхів, як ПАТ (Польська Агенція Телеграфічна) повідомляє з Тернополя від 7 жовтня, що 5 жовтня привезено до Тернополя з Володимирова Волинського Валеріяна Горовецького, того самого "втікача" з соловецького "пекла" та поставлено перед слідчого суддю.

На переслуханні виявилосся, що Валеріян Горовецький і не німий, і не глухий, на Соловецьких островах ніколи не був, що Валеріян Горовецький називається Роман Кузницький, живе у Варшаві від 1920 року, промишляє різними шахрайствами, а головню страшними описами положення в Радянському Союзі.

Цей випадок показує, чим промишляють буржуазні газети у своїх наклепах проти Радянського Союзу.

Скільки оповідань та новинок від таких "втікачів" перейшло вже на шпальтах жовтооблактитної преси?

Скільки то ще неспійманних брехунів заснають свої описи до редакцій? Скільки то самі редакції пошукують за такими "втікачами", яким і поліція й влада потурають. Бо й повинне описаного "глухо-німого" Валеріяна арештували не за те, що він писав про Соловецькі острови, але за різні інші шахрайства.

БЕЗРОБІТТЯ В КАНАДІ ЗРОСТАЄ.

Після звіту урядового статистичного бюра в Оттаві виходить, що в вересні працювало в Канаді ще 974,331 чоловіка, а вже в жовтні тільки 945,842. Значить за один місяць тільки втратило працю 28,489 осіб. Це було в осінні місяці, коли була несоргнша погода і можна було робити при будові, тощо. Щож буде в листопаді й грудні, як земля замерзне? Скільки тоді буде безробітних? Ось як уряд Бенета усуває безробіття!

ДЛЯ НИХ КРИЗИ НЕМА.

З 5,000 більших американських компаній більше, як половина виплатили в цим році більші дивіденди своїм шероцям, як попереднього року. Для капіталістів кризи нема.

ЯК СУДИЛИ КОМУНІСТІВ В ТОРОНТО

ЗВІДОМЛЕННЯ КАНАДСЬКОЇ РОБІТНИЧОЇ ОБОРОННОЇ ЛІГИ.

На початку розправи 9 листопада рано МекДоналд, адвокат оборони, повідомив суд, що Ліопольд (Еселвайн) дав інтерв'ю торонтонській газеті “Star”, в якому він виявив такі справи, яких не давав на зібранні в суді, в цей спосіб стараючись створити упередження лави присяжних. Суддя Райт сказав, що оборона може з цього робити справу зневаги суду газетою й особою, що дала інтерв'ю, але оборона задовольняється тільки повідомленням про це суду.

Том Юен був першим свідком того дня. Його питав прокуратор: У своєму зібранні т. Юен зазначив, що завданням демократії є домагання допомоги — одягу, поживи, помешкання для безробітних, як також здобути соціальне забезпечення від безробіття. Силу й насильство в цих демонстраціях встановила поліція. Він заперечив організаційний зв'язок між Червоним Профінтерном й Комінтерном, як також директну контролю Комінтерном Профінтерну, а тим самим і Воркерс Юніті Лїг. Комуністична партія не “розпалює ворожнечі”. Партія не витворює тяжкого положення. Його достаточо втерорює капіталістична класа. Партія організує робітників на базі цього положення.

Коли т. Юен вяснював різницю між Воркерс Юніті Лїга й реформістичними іоніями, суддя Райт перебив:

— Почекайте, ти тут не для того, щоб критикувати робітничі іонії.

Адвокат обвинувачення Сомервіль старався всіма силами доказати, що “Москва диктує” діяльність і лінію Комуністичної Партії Канади. В цьому зібранні, головно полуполудня, коли допитував т. Юена він посилався як на наочний доказ, на резолюції пленуму КПК, що відбувся в лютім 1931 року, на начерк аграрної програми компартії, на протоколи мітінгів Політбюро, на “Азбуку Кому-

нізму” Бухаріна й на різні телеграми, що їх явно посилався з Комінтерну до канадської партії, як також на листи Профінтерну. Він старався доказати, що компартія фінансує єврейську робітничу газету “Кампф”, як так саме Воркерс Юніті Лїг.

Сомервіль вказував, як на взірці, на боротьбу з правими опортуністами між фінляндською робітничою організацією, що партія диктує Фінляндській Організації й що Комінтерн диктує канадським масовим організаціям. Випитуючи свідка далі, Сомервіль, використовував боротьбу з правим ухилом в українській партійній фракції й в масових організаціях, як також таку саму боротьбу в організуванні й роботі Воркерс Юніті Лїг, як доказ, що партія диктує.

Сомервіль далі впривався, що присутність членів партії в ексекутивах масових організацій й що в деяких організаціях більшість партійних членів, є доказом, що компартія й з Москви диктують роботу цих організацій. Таке саме становище займає він і до Фармерс Юніті Лїг. Прокуратор дуже домагався, кого посилався на естеванський страйк.

Питання обвинувачення ставали все агресивнішими. Сомервіль підніс свій голос безпідставно. Чому уповноважені делегати на конгрес Комінтерну написані на шовку? Тому, щоб їх можна було захитати з одяг! — сам він питав і відповідав. Чи трейд-юні в СРСР є контрольовані комуністичною партією Радянського Союзу? Чи Ленін був провідником революції? Чи масові організації не виконують програми Комінтерну? Чи ви не скаржилися, що українська мандолінов-оркестра грала “О’Кенана”? Чому для демонстрацій організовано робітничі бригади? Чи Ліга Комуністичної Молоді є складовою частиною компартії? Чи Голінський їздив до СРСР від ЛКМ? Чи ви вірите

у встановлення форми радянського уряду в Канаді? Чи ви не вчите кожного члена компартії в важкі Радянський Союз своєю батьківщиною, буди до Канади, в часі війни? Чи захоплення влади не вимагає сили й насильства? Чи ви вірите в диктатуру пролетаріату й в знищення парламентарного уряду Канади? Хто ставив пікетування в страйках в Сейнт Білфейті й Естевані?

Повищі запитання дають вам взірці, по якій лінії йшла прокуратура. Суддя Райт часто переривав адвоката оборони й свідків пригадуванням “не оголошувати промов”, не допускаючи до вяснення аргументів й розуміння деяких справ.

Перед перервою розправи до другого дня покликано А. Т. Гіла, якого допитував адвокат оборони, МекДоналд. Гил заявив, що він прибув до Канади в 1912 році, був лісовим робітником, працював в трачці, був електришником та кілька років був партійним організатором. Він був членом Соціал-Демократичної Партії Канади. Фінляндська Організація дістала федеральний чартер в 1923 році. Тільки 20 відсотків членів Ф.О. є членами компартії. Комуністична партія провадить свою роботу в масових організаціях через своїх членів, здобваючи підтримку членства Фінляндської Організації для своїх пропозицій. Редактора “Вапауса” вибірає ексекутива Фінляндської Організації.

Коли, на запитання адвоката, яке його становище до сили й насильства Гил почав пояснювати, суддя Райт не дозволив вяснювання, заявивши, що він задоволений тим, що говорить в конституції компартії й Комінтерну.

“Коли опісля почалася розправа, то видно було, як три адвокати обвинувачення старанно читали останні видання “Воркера”, щоб знайти “знавату” в тому, що писав “Воркер” про перший тиждень суду

КОНФЕРЕНЦІЯ НІМЕЦЬКИХ ФАШИСТІВ ОГОЛОШУЄ ВІЙНУ КОМУНІЗМОВІ

Сенсаційний виступ банкира Шахта на фашистській конференції

Гарцбургська фашистська конференція опублікувала маніфест, в якому оголосила більшовизм за головного ворога й виявляє готовність організувати отвєрто фашистський уряд.

У маніфесті між іншим сказано:

“Національний фронт — єдиний для всіх партій, союз і груп оголошує: національна опозиція, яка не раз поперекривала, що уряд і державний апарат не справляється з кривавим терором марксизму, з культурним більшовизмом, що прогресує й розриває націю на частини внаслідок військових боротьби, вирішила врятувати країну від хаосу більшовицького господарювання шляхом самодопомоги. Ми заявляємо, що готові взяти на себе відповідальність за національний уряд у Німеччині й в Пруссії. Ми вимагаємо негайно відставки уряду Бріннга й Брауна, негайні вибори до райхстагу й пруського ландтагу. Ми вимагаємо відновлення німецької військової могутності”.

Маніфест вимагає утворити “справжній національний уряд”. Не висуваючи ніякої отвєртої програми, конференція виставила вимоги: “Райхстаг відмовляє в довірі Бріннговому уряду. Президент розпускає райхстаг і призначає вибори на 8 листопада цього року”.

На конференції національної опозиції колишній голова райхсбанку Шахт виступив з такою гострою промовою, що уряд заборонив опубліковувати о сновні місця її, загрожуючи в противному разі заборонити газети. Шахт заявив:

“Німецька валюта не є більше засіб регулювання товарообороти, а її використовують лише для того, щоб

маскувати банкруцтво німецьких фінансових закладів та ірах державних комунальних фінансів. Кілька раз ми останніми роками чули від наших керівних кол обіцянки, що потім були мільйонні булькання. Як часто відповідалі кола об'єктивно малювали в прихильних заявах теперішнє становище Німеччини. Передусім, наше фінансове становище завжди було далеко менш сприятливе, як про це інформували німецькі й чужоземні громадськість. Це становище триває й тепер. Чужоземна зборгованість Німеччини, наприклад, значно більша за ту цифру, про яку повідомляли. Але ніщо не наважиться заявити про це прилюдно”.

Фінансову програму “національної опозиції” Шахт формулював так: “Національному уряду доведеться здійснити програму, що відповідає програмі Фрідріха Великого після семилітньої війни, а саме — заощаджувати й працювати”.

Шахтова заява справила серед урядових кол та громадськості велике враження. Опубліковано офіційно повідомлення, що факти згадані в промові Шахта від громадськості ніколи не приховували. Заява уряду не спростовує жадного факту, що про них повідомив Шахт.

Близькі до уряду органи гостро критикують виступ Шахта, вбачаючи в цьому безпосереднє зрадлиство німецьких інтересів через підвір довір'я до німецького господарства й до німецьких фінансів.

Як повідомляє преса, Шахт негайно після Гарцбургської конференції виїхав до Морану (Італія).

Одним словом повно вра- же здивування викликав... на прийнятті в румунського короля, премієра Йорги I в принца Маврокордато та в принцезни Кантакузени...”

Коцфанешти й годі! Король, принці й принцеси дуже дивувалися, що Лучкович говорить українською мовою... Не вірили... на стільці ставали та в рота заглядали, чи не має пап посол якого чортика під язиком... Зі всіх боків оглядали — дивувалися: подібний до чоловіка, а говорить українською мовою!

А граф Дідушницький то так здивувався, що й сам заговорив з Лучковичом “доброю українською мовою”.

Та хіба отак за один раз всі ті “найкращі вражіння” розкажеш?

А що то за вражіння привіз Лучкович з Буковини, Галичини, Ліги Націй, від королів, принців та принцес?!

А ви кажете, що тепер криза! Вражіннь вам бракує...

Куркулєнко.

КОМУНІСТИЧНІ ПРОВІДНИКИ ЗАВЛЯЮТЬ НА СУДІ В ТОРОНТО, ЩО ОБОВ'ЯЗКОМ КОЖНОГО КОМУНІСТА Є ОБОРОНЯТИ СРСР

ТОРОНТО, Онт., 9 листопада. — Зібрання в своїй власній обороні на понеділковій сесії суду в Торонто, Том Юен, один з обжалованих провідників Компартії Канади заявив, що поліція не має права розбивати мирні робітничі демонстрації. На випадок війни проти Радянського Союзу обов'язком комуністів є боронити свою соціалістичну батьківщину перед ворогом, не оглядаючись на те, хто є тим ворогом. Кожен член комуністичної партії, де б він не був, дивиться на Радянський Союз, як на батьківщину світового пролетаріату і буде що батьківщину боронити перед всякими ворогами, говорив т. Юен.

Тов. Юен заявив, що він є членом комуністичної партії і секретарем Воркерс Юніті Лїг. Він сказав, що організував революційні іонії між майнерами в Новій Скошії та Алабєрті. Їздив до Естевану, коли там страйкували майнери. Воркерс Юніті Лїг видала була заклад до робітників пікетувати естеванські майні підчас страйку. Коли суддя запитав т. Юена, чому Компартія Канади вис-

лає свої рішення до Комінтерну і чи це має означати, що Комінтерн диктує їй, то т. Юен відповів, що Компартія Канади є частиною Комінтерну, вона робить помилки і їх Комінтерн виправляє.

Тов. Юен гостро заперечив будьто би Компартія Канади дістала якісь прикази від радянського уряду. Всякі інструкції приходили не від радянського уряду, але від Комінтерну.

Коли йому сказано, що він стоїть обвинувачений за спроби встановити в Канаді радянський уряд і запитано, що він має на це сказати, т. Юен відповів, що треба вперед розуміти, що означає слово “Совет”. Слово “Совет” на російській мові означає просто “рада робітників і селян”.

Прядільно-ткальня промисловість Канади є неприродна, бо в Канаді не росте бавовна. Її спроваджують із Сполучених Держав. В минулім році спроваджено 54,650,000 фунтів бавовни, а в передминулім 54,170,000 — вовни 9,320,000 в минулім році, а 6,763,000 в передминулім.

КРИЗЬ ЧЕРВОНІ ОКУЛЯРИ

В яку газету не заглянь — всюди погань. Читайте я, наприклад, одного дня, що на острові Кипрі вже спокійно... бо встановлено цензуру. Другого дня читаю, що на острові Кипрі вбито 15 людей — і знову спокій і цензура.

Читаю, що після виборів в Англії відбудова почалася не після п'ятилітнього, але після п'ятиденного плану... Ну, думаю собі — коли ж там руйнація відбувалася, що тепер йде відбудова?

В Сполучених Державах проспєріт так розігналася, що Гувер клане не дуже рватися, щоб не перерватися.

А в Канаді — то вже й не знаю звідки почати. Із кожного угла проспєріт ширить зуби. Сіпіар з тої втіхи замкнув свої шапи, а Сіенар скорочує свої потяги на всіх залізницях. Цього місяця скоротить потяги на головних і бічних лініях на 3,000,000 миль на рік, що разом з попередньо скороченням буде скороченню до 9,000,000 миль на рік в порівнянні до 1929 року.

Скорочення з тим скороченням скоротять робітників — це вже справа інша, ми в те входимо тут не будемо.

Читаючи, переважаючи та передумуючи ці ознаки наступу на нас проспєріт, я проте цілесвітнього чоловіка, наповненого “найкращими вражіннями” від нинішнього проспєріт, як посол Лучкович — не бачив.

Самого пана посла я також не бачив. Во де ж ти за ним вженешся? В Ліду Націй — Лучкович, читає лекції в Лондоні Лучкович, з румунським королем — Лучкович, з принцесою Кантакузеною Лучкович, з принцем Маврокордато Лучкович, інтерв'ю в Чернівцях, інтерв'ю в Львові, інтерв'ю в Джерман Сіті — вседи Лучкович і всюди він напомиєний “найкращими вражіннями”.

Не посол — а самі пан вражіння та інтерв'ю.

Перш неого посол Лучкович з самої Канади виїхав “з най-

кращими вражіннями”.

Запитали Лучковича в “Ділі”, як там мають справи в Канаді.

Скрута в Канаді — каже пан посол — доволі тяжка, але “наше населення вміє закотити рукави”, тому й скрута не страшна.

“В цілій Канаді нараховують під цю пору 200,000 безробітників” — заявив посол Лучкович в “Ділі”.

О, це то я помію! А то Бенет зробив міністром праці Робертсона, а той вже пару місяців тому назад нараховув на поверх півмільйона безробітних. Хіба ж так можна? Цим тільки проспєріт відлякується.

Друге — безробітних по фармах навіть не видно — каже посол Лучкович.

То може тому саскечеванський премієр Ендерсон гонить безробітних з міст на фарми, що їх там не видно? Кажуть, що їх доплачує фермерам по 10 доларів місячно за кожного безробітного, щоб фермері їх там добре поховали.

Гей, фермері вєгровильсько-го виборчого округу, покажіть своему послові хоч одного безробітного!

Ще таке каже посол Лучкович в “Ділі”:

“Канадський парламент в Оттаві ухвалив 100 МІЛЬЙОНІВ ДОЛАРИВ ДЛЯ ФАРМЕРІВ І РОБІТНИКІВ (підкреслення “Діла”), але цей допоміг не будуть їм видавати готівкою, тільки за ті гроші будуть будувати дороги, залізничні шляхи, мости, дамби для прилюдного використання тощо. Таким чином безробітне населення надає роботу”.

Ну, які ж бо ви пане после? Кажете, що безробітних між фермерами не видно, але проте маюся аж 100 мільйонів доларів уряд ухвалив для фермерів, щоб дати їм роботу.

А черновецький “Час” каже також з інтерв'ю Лучковича, що то партія фермерів дістала від уряду 100 тисяч доларів субвенції. Потім у Львові що субвенцією Лучкович спростував із 100 тисяч, на 100 мільйонів і не для партії фермерів, але для всіх працюючих.

ВІННІПЕГСЬКІ РОБІТНИКИ ПЯТНУЮТЬ ЗАСУД КОМУНІСТИЧНИХ ПРОВІДНИКІВ В ТОРОНТО

ВІННІПЕГ, Ман., 19 листопада. — Поверх дві тисячі вінніпєгського робітництва зібралася сьогодні вечером на Маркет Сквер, щоб запротестувати проти гострих присудів над вісьмома провідниками комуністичної партії в Торонто. Одночасно зібрані робітники запротестували проти найзду поліції того дня полуподня на Українській Робітничій Дім і на Воркерс Сентер у Вінніпєгу.

Мале число присутних на Маркет Сквер пояснюється тим, що на дворі було досить зимце і багато робітників не мають відповідного зимового одягу, тому не могли прийти на протестаційний мітінг. Крім того велике число робітників були на передвиборчих мітінгах, що відбувалися того вечера в різних школах Вінніпєгу. Присутні робітництво з великою терпеливістю стояло на

холоді і слухало промовців, що в своїх промовах пятували поліційний терор в Канаді, наїзд поліції на Укр. Роб. Дім і Воркерс Сентер у Вінніпєгу та спроби канадської буржуазії запротестувати в тюрму всіх передових товаришів і проголосити комуністичну партію нелегальною. Присутні робітники піднесли окучки в честь засуджених товаришів в Торонто і прирекли боротися за легальність комуністичної партії.

До зібраних робітників промовляв т. Дж. Пенер, комуністичний кандидат на мейора Вінніпєгу, О. Вейд і А. Брок, як також т. Чарлєс Меріот, якого поліція арештувала підчас наїзду на Укр. Роб. Дім, але опісля випустила за зложенням кавції. Мітінг закінчився ухваленням резолюції протесту проти засуду торонтонських товаришів і з домаганням їх негайного звільнення.

мствах неможливо.

Урядові представники погодилися платити урядову допомогу об'єднанню тільки за умову зменшення зарплати робітників і службовців на 12%. Представники жовтних профспілок заявили, що вони погоджуються на зменшення зарплати на 7%. Представники підприємців і уряду й далі неполягають на 12%.

ХЛІБОДИ ЄДНАЮТЬСЯ

Михайла Яцкова ундіви прийнялі у свою родину.

Існує у Львові “Товариство письменників і журналістів ім. І. Франка”. Мабуть не можна було більше наглумитись над Іваном Франком, як назвати його іменем оце товариство нащадків, клерикальних українських письменників. Але не про назву нам ходить.

В “Ділі” з 7 липня надруковано постанову Ради того Товариства про прийняття в члені Товариства відомого “хлібоїда” Михайла Яцкова.

Може не всім нашим читачам відомо, хто це такий М. Яцків, бо вже через довгі роки не чути було про нього. Є не один з тих небагатьох українських “патріотів”, що вже більше як перед 10-ти роками, словом ділом, проповідували “вспульжиде”. Це той, що зараз пішов на службу польській буржуазії, та проповідував “мірні співжиття” обох братніх народів. Яцків це один з основників польонофілської партії з перед 10-ти років “Хліборобів”, або як їх тоді названо “Хлібоїдів”.

Українська буржуазія, що в той час була на военній стоянці з польською буржуазією, що думала про створення української буржуазної єхидно-галицької держави, вступила в боротьбу проти “хлібоїдів”. Українська буржуазія винувата була тоді цих прихильників “спульжиди” і своєї єврейщини, як зрадників “українського народу”. Це були роки 1920-23.

А в р. 1931 “Діло” друку-

без жадних пояснень від себе, таку постанову Ради згаданого виду Товариства:

“Рада Т-ва письменників і журналістів ім. І. Франка” у Львові на своїм засіданні дня 23 вересня розглядала в присутності голови Т-ва Богдана Лепкого і членів Ради: В. Мудрого, М. Рудницького, І. Власівця, Р. Голанця, та Л. Лепкого, справу Михайла Яцкова, який після заходів з перед двох літ звернувся вдруге до Т-ва з проханням, щоб оно стало супроти українського громадянства речником його гарячого бажання жертоватися до прилюдної літературної праці.

Зваживши, що 10-літнє повне відокремлення серед вісного громадянства й 10-літнє примусова мовчанка в один з найважчих ударів який може стрінути громадянина й робітника пера, а одночасно з огляду на безперечні заслуги М. Яцкова для української літератури, Рада Т-ва письменників і журналістів прийняла одностайне рішення вестти його в гурт українських письменників, висловлюючи при цьому надію, що українське громадянство прийме радо цю постанову, та в повні з нею погодиться.

Рада Т-ва письменників і журналістів ім. “І. Франка”.

Так отже пани Мудрі, Рудницькі, що є не тільки членами т-ва письменників і журналістів, але також членами Центрального Комітету МЦДА, приймають “хлібоїда” Яцкова в своє товариство.

Щож сталося? Чи Яцків змінив своє попереднє становище? З надрукованої постанови цього не видно. В достатній мірі навіть не згадується про його минуле. Бо і та щож гадати? Справу “спульжиди” перестала вже бути для української буржуазії “зрадою народу”, а стала вимогою “реаль-

ної політики”. На “спульжиди” пішло вже багато Яцкових, пішли всі верхи української буржуазії, пішли пани Луцькі, Децикевичі, Кедрици, Рудницькі, Мудрі і немудрі. Во цього вимагають їх власні інтереси, їх спільна боротьба проти зростаючого клясово-свідомого руху західно-українських робітників і селян; цього вимагають їхні приготування до нового сільного походу на Київ.

І не дивниця тому, що ці пани прийняли в своє товариство М. Яцкова. Яцків не прийшов до них, вони пішли до Яцкова. Пани українські патріоти дано вже стали на політичному становищі Яцкова.

МІЖНАРОДНИЙ КОМІТЕТ ОБОРОНИ ПОЛЬСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ ВІЗНІВ.

В “Іманіті” опубліковано відозву нещодавно організованого в Парижі міжнародного комітету захисту політвизнів у Польщі. Маніфест підписали: Барюс, Маргеріт, Ромел Ролян, Бернард Шо та інші.

Відозва протестує проти декрету польського уряду перевести політвизнів на загальний режим з карними й солідаризується цілком з політвизнями, що оголосили загальний голондий страйк протесту проти репресій фашистського уряду. Відозва закликає інтелекцію всього світу якнайрешучіше протестувати.

Читати часом на кредит — це є робити кривду своїй пресі і тим читачам, які є непередплатниками, бо вони замість почувачного матеріалу мусять читати упімнення до послателів.

ОДИНОКЕ ПИТАННЯ ПЕРЕД НАМИ

Вегревил, Алта.

Пред кожним незможним фермером та перед кожним робітником, що розуміє, що він є член працюючої класи, а не панишної класи, є зараз тільки одне найважливіше питання, а це є питання нашої робітничо-фермерської преси.

Чи може працююча класа бути без язики, без очей і без мозку? Ні, не може, а головню тепер, коли світові палачі воєни готують пову різну народів, що би перешести поміж себе повий поділ світа, щоб вигнати нові ринки коштом слабшого противника. Головно тепер, коли панишва класа починає наступ на свідоміші одиниці, що стоять у проводі та хоче задвинти вський рух протесту, бо тоді легше було б вигнати маєш працюючих. До цього не можемо і не сміємо допустити.

Для того першим питанням перед всіма іншими питаннями повинно бути в кожного і в кожної з нас, чи наша преса є забезпечена? А вона ні буде забезпечена, як ми самі її не забезпечимо. Для того всі ми постановом собі шцпро попрацювати для забезпечення нашої преси, бо це наш язык, який за нас говорить, наш очі, які за нас бачать, наш мозок, який за нас думає і наш учитль, який вчить нас бути свідомішими та вмінти обороняти наш інтерес перед наступом капіталу на наш життєвий рівень. Останнім довідком поділимося з нашою пресою!

Як попірати свою газету.

Наша класова преса промовляє до нас не тільки тут в Канаді, але в кожній країні і всюди на наша преса бореться тяжко за існування, бо багато людей з працюючої класи попірає ще ворожу працюючої класі пресу, замість поперти свою. Багато робітників та фермерів ще міркує так, що як би так робітничо-фермерська преса виходила щодня, давала "фоні" сторінки, ще до цього кольорова, як дають буржуазній часописи, то він передлатив би. На це скажемо, що коли б

ЗАНЕПАД ВІДДИЛОВОЇ ПРАЦІ ЧЕРЕЗ ЗАГАЛЬНУ БАЙДУЖНІСТЬ ЧЛЕНІВ

Ройкрофт, Алта.

Дорогі Товариші! Оцим повідомляю, що в нашій місцевості насилу відбули оден мітінг ТУРФДім за п'ять місяців і то членів насилу зійшлося тільки, що якраз можна було перевести збори. За минулий час проголосувалося 5 мітінгів ТУРФДім і 2 Ліги Фармерської Бдності, однак не явилося навіть досить членів, щоб перевести хоч одні збори. Нрава в нас не ведеться ніяка. Членство й заряд сяють твердим спом і нема надії її відновити, бо народ в цій місцевості якийсь дуже дивний виглядає.

УВАГА! ВЕГРЕВИЛ Й ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ЗАХОДОМ УКР. РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИХ МАСОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ВЕГРЕВИЛ, АЛТА.

вІлбудеться

В ДНЯХ 29 І 30 ЛИСТОПАДА 1931 РОКУ

В УКР. РОБ.-ФАРМ. ДОМІ У ВЕГРЕВИЛ

СВЯТКУВАННЯ П'ЯТОЇ РІЧНИЦІ

ОТВОРЕННЯ У. Р.-Ф. ДОМУ

29-го ЛИСТОПАДА — в неділю, в годині 8 вечером відбудеться КОНЦЕРТ-МІТІНГ.

30-го ЛИСТОПАДА — в понеділок вечером, відіграється робітничу драму М. Ірчака "БЕЗРОБІТНИ".

Запрошуємо всіх робітників і фермерів у Вегревилі й околиці прийти на це свята. Доколичні відділи і Товариства просимо прислати своїх делегатів. На святкуванні буде представник Провокому з Едмонтону.

На останніх зборах перша справа була піднесена щодо місячних вкладок. Друга була справа асекурації, на яку всі згодилися експунтиє і заплатити. Третя справа була допомога робітничо-фермерській пресі, однак її не вирішено, а залишено на 2-й мітінг.

"РЕЛІФ" З ДРУГОГО БОКУ

Гай Прері, Алта.

З одного боку реліф виглядає дуже добре, коли слухавш, як паниш запервають, що в Канаді ніхто не повинен голодувати. Так і я думав би, бо ж тут є стільки поживи і вського добра, що можна ним задоволити не 10 мільйонів населення, а 200 мільйонів, якщо був би в нас інший лад суспільний.

За це з другого боку цей "реліф", про який паниш так само впевнено говорять, коли підлязуть на него ближче, має зовсім інший вигляд. Ось, наприклад, в нашій околиці є поселення, що недавно поселилися на урядовій землі з малими засобами.

Вони думали, що так як іншіми роками, вони підуть через зиму де на зарібки та й перебудуть якийсь. Тимчасом, наробившись через літо, щоб побудуватися, вирубати кілька акрів ліса і корчів на оратицію на весну і таке інше, зима застала їх без дальших средств до життя, бо піде нема ніякої нагоди заробити.

Цим людям потрібна негайна допомога, але вони бояться навіть заговорити про допомогу, бо є поголовка, що хто не

ЯК УРЯД МАНІТОБИ ПОМАГАЄ ШКОЛАМ В БІДНЯЦЬКО-ФАРМЕРСЬКИХ ОКОЛИЦЯХ

Між озерами півн. Манітоби.

Пойтище подаємо дословну урядову відповідь, яку дістає секретар одного шкільного округу в нашій північній Манітобі. (В Манітобській Каніфорії, де люди раз на 10 років мають врожай і знаходяться в дуже поганім господарським положенні.)

Цю відповідь прислав оставлений на цілу Манітобу пан Флечер, заступник міністра освіти, діставши домагання від податковців, щоб уряд звільнив їх від плачення податків і відкрити школу своїм коштом і дати дітям теплу одежу на зиму. На ці домагання пан заступник міністра відповів так:

"Ми дістали ваше письмо з 1 д. м., в якім домагається від уряду звільнення від плачення податків за 1931 і одежі для дітей. В відповіді я хочу вам вказати на це, що виші податковці мусять робити старання помагати собі самі подбати за навчання своїх дітей і якщо вони не ветані закластити повною податок, вони мусять старатися сплатити хоч частинно, бо іншакше податок буде залеглий і сколектований слідуючого року. А це завжди в трудніше платити податки за два роки, як за рік.

Відносно ж одежі для дітей, родичі самі мусять подбати за свої діти підчас студеної погоди, але якщо в нас умовни такі, як ви говорите, тоді в новим роком школа може бути замкнена аж до листопада. Однак не смієте замкнати її пред різдновими святами."

Оце є мудрі соломони, що сидять в провінціональних урядках на позиціях заступників міністрів!

Фармери пишуть, що дуже ї задоволенні та брж всім, що зробили і ніякі ціни на фармерські продукти уможможнюють їм платити податки та посплатити дітям до школи, бо нема в що одіти їх. А нема тому, що нема за що купити, а

— Не маємо сил! — скаже парламент провінції. Хай возьмуть собі цю силу. Хай знехтують дурні закони, які їх здержують мати таку силу. Закони люди викладали. І то люди, що мали на меті добро посідаючих клас; адвокати різні, що перемовляли людей вибирати себе послами і що й самі є багатими людьми. Вони викладали закони. Ці закони перестаріли й шкідливі. Їх треба счеркнути, а ухвалити нові, які дозволялі би провінції валожити податки на багаті.

Інакше народ країні буде доведений до очка й счеркне сам ці всі панські закони та встануть свої. Пани заступники міністрів граються з вогнем і попечуть колись собі пальці своєю зухвалістю. Відняцкі діти мають таке саме право на школу через цілий рік шкільний, як панські діти. Фактично мають більше, бо вони є діти корисної для суспільства класу!

Неможливі Максім.

КОЖНИЙ З НАС ОРГАНІЗАТОРОМ ЧАСОПИСУ

Ренфорлі, Алта.

Читаю між донесами похвалу для організаторів і завив, що нам треба таких організаторів як найбільше. Це правда, що придалися б, але товариші фермери, аже ми вже черз 6 років читаємо наше "Фармерське Життя" і яє досі ми ще не навчилися з него бути самі організаторами для свого руху, для свого часопису, так ми за дари читали цей часопис.

Скажимо собі це сміло в очі і не втедимося цього. Шість мові думки кожний і кожна з нас, хто читає часопис, повинен бути організатором. А далі, чи ж теперішня економічна криза не є добрим організатором? Чи не заставляє вона нашу думку обертати в діло.

Треба тільки будувати сильну класову організацію ЛФФ, а прийде час, що ми виволомося від вського вианску і позбудемося вської несправедливості економічної й політичної.

Місяць листопад є місяцем кампанії на нашу пресу а це робить нас всіх організаторами для цієї нашої преси. Отже ми маємо піти до кожного нашого сусіда взяти собі до рук кілька останніх чисел "Фармерського Життя" та прочитати людям деякі статті, що вказують на наше фермерське положення і на визиск капіталістами. Поговорити з ними сусідами, передискутувати ці статті й захопити їх передлатити собі часопис.

Організатор може прийти до нас раз два рази на рік, бо поїздки коштують гроші, а наш часопис стоїть тижня до нас прийти і вчить нас, отже ми всі вже повинні бути організаторами і агітувати наших сусідів доти, доки не стануть з нами до організації. Ба навіть току самого організатора не хотять завжди слухати, а нових трудю нам дістати. Однак сусіда може скорше перекопати і втягнути в організацію. До цього треба терпеливості, але можна його перекопати. Не треба ая з ним сперечатися, гнати, ганьбити ести.

Не можна ніяк порівнувати справи компартії Канади до справи Ефремова. Справа Ефремова і Спілки Визволення України це була чисто контрреволюційна і дійсно конспіративна справа, на велику скалю розгорнута, з контактами з 2-им Інтернаціоналом та французьким генштабом, отже конспірація меншости проти мільйонних робітничо-селянських мас Радянського Союзу, а канадським комуністам на ділі ніякої конспірації не доказано, так як доказано Ефремови. Канадських комуністів засуджено з ненависти й упередження посідаючої класи Канади до комунізму, бо ця класа побачила в існуванні комунізму велику загрозу для себе. Горстка багачів побачила загрозу від мільйонних робітничо-незаможницько фермерських мас, речниками яких являються канадські комуністи. Меншости налякалася більшости. Комуністи є речниками тої більшости. Ця більшість щораз біль-

УВАГА! — МОРВИНА МАН. Й ОКОЛИЦЯ!

СТАРАННЯМ ПРЕСОВОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ ТУРФДІМ І СЕКЦІЙ МОЛОДІ В МОРВИНА, МАН.

відіграється

В СУБОТУ, 28-ГО ЛИСТОПАДА 1931 РОКУ

В УКР. РОБ.-ФАРМ. ДОМІ У МОРВИНА

слашну драму М. Ірчака на 4 дії п.п.

"РОДИНА ШІТКАРІВ"

Просимо всіх фермерів, фермерок і фермерську молодь прийти побачити цю поучачу робітничу драму з часів останньої світової війни.

На представлення буде грати добірна музика. Вступ 25, 15 і 10 центів. Вєсь прихід признаний в користь української робітничо-фермерської преси.

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

"Фармерське Життя" сповіщає нам, як будуть в одній шестій часті світа іншакшу суспільну естему, в якій робітник різлі і фабрики є господарями. Воно показує нам, як старий світ корчиться і завмирає, але закї дригне ногами хоче нас вперед поробити жебраками, спихаючи на нашу плечі всі тягари!

І все це тільки за два долари річно! Чи такі з нас незнайки, що ми не можемо в виду цього вського продати комусь "Фармерське Життя" за два долари на рік? Як так, то кепські з нас сейсмени!

Та не тільки це, але я оп наведу приклад, як наше "Фармерське Життя" знайомить нас одних з другими. Недавно стрінувся я з товаришем, якого я не знав лично, але він знав мене з преси і по короткій поговорі т. зложив на моті руки долара на пресовий фонд, а долара на оборону компартії, цєї нашої провідниці в класовій боротьбі.

Нас є багато таких, що ми недоовлені теперішнім порядком, але ми себе не знаємо, однак через пресу ми готові себе пізнати та обеднатися до усунення несправедливості.

Товариші, покажіть, що зробило всьо, що можна для нашої преси!

І. Галіна.

ОБЛУДНИКИ З "УКР. ГОЛОСУ"

З нагоди арештування й засудів провідників комуністичної партії "Український Голос" пише довгу статтю редакційну і плаче крокодилячими слезами, що їх засуджено та говорить, що він не раз остерігав їх, напоминає, майже проснв, щоб не лезли панам в печіники, а тим самим не робили йому встиду та не псували імени "боржонних русів", але комуністи його не слухали, а далі робили своє. Отже так їм тепер треба. Хай сидять, ба навіть нема їм чога жалувати, бо он "московські комуністи засудили Ефремова на десять років тюрми" і т. д.

Не можна ніяк порівнувати справи компартії Канади до справи Ефремова. Справа Ефремова і Спілки Визволення України це була чисто контрреволюційна і дійсно конспіративна справа, на велику скалю розгорнута, з контактами з 2-им Інтернаціоналом та французьким генштабом, отже конспірація меншости проти мільйонних робітничо-селянських мас Радянського Союзу, а канадським комуністам на ділі ніякої конспірації не доказано, так як доказано Ефремови.

Місяць листопад є місяцем кампанії на нашу пресу а це робить нас всіх організаторами для цієї нашої преси. Отже ми маємо піти до кожного нашого сусіда взяти собі до рук кілька останніх чисел "Фармерського Життя" та прочитати людям деякі статті, що вказують на наше фермерське положення і на визиск капіталістами. Поговорити з ними сусідами, передискутувати ці статті й захопити їх передлатити собі часопис.

Організатор може прийти до нас раз два рази на рік, бо поїздки коштують гроші, а наш часопис стоїть тижня до нас прийти і вчить нас, отже ми всі вже повинні бути організаторами і агітувати наших сусідів доти, доки не стануть з нами до організації. Ба навіть току самого організатора не хотять завжди слухати, а нових трудю нам дістати. Однак сусіда може скорше перекопати і втягнути в організацію. До цього треба терпеливості, але можна його перекопати. Не треба ая з ним сперечатися, гнати, ганьбити ести.

Місяць листопад є місяцем кампанії на нашу пресу а це робить нас всіх організаторами для цієї нашої преси. Отже ми маємо піти до кожного нашого сусіда взяти собі до рук кілька останніх чисел "Фармерського Життя" та прочитати людям деякі статті, що вказують на наше фермерське положення і на визиск капіталістами. Поговорити з ними сусідами, передискутувати ці статті й захопити їх передлатити собі часопис.

Здівався Яким з таким.

Пише "Укр. Голос", що суддями присягалими підчас суду над комуністами в Торонто були самі "працюючі" — фермери і робітники. Якщо це були такі фермери і такі робітники, як "Укр. Голос" є робітничою або фермерською газетою, так здивався Яким з таким.

Дійсних фермерів незможників, дійсних класово свідомих робітників на лаві присягалих цілком не було. Були тільки "шановні громадяни", як раз такі, яких виховує "Укр. Голос", "Канад. Фермер" і "Західні Вісти". Ці часописи й на це виходять, щоб таких "паниш", "добродіїв", "громадян", "обивателів" й т. д. виховувати.

